

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

gaard dette at kunne glæde ham med, at her ligger nogle normer og noget rationalisering. For denne ordning betyder også en rationalisering og en effektivisering af det københavnske teaterliv, og det er da i hvert fald en ting, man kan glæde sig over.

Jeg vil gerne sige, at hr. Poulsgaards opfattelse af kultur respekterer jeg fuldkommen, som den er. Jeg har bare en anden opfattelse af — og det er der forskellige der har i dette ting, det er der forskellige der har i dette land — hvordan der skal føres kulturpolitik her i landet.

Teater og alle andre former for kunst kan være kunsten for kunstens skyld. Det synes jeg er vigtigt, det er smukt, det har givet os alle store oplevelser. Men jeg vil gerne nævne det, jeg mener den også kan være. Kunsten kan være urovækkende, en tvivlens plageånd, der sætter spørgsmålstejn ved og angriber det privilegerede, det etablerede, det vante. Men der er nogle, der bliver bange for denne linje, de bliver urolige, fordi den angriber en række af de ting, som de er privilegerede med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af konkursloven, tvangsakkordloven, lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om forsikringsaftaler og borgerlig straffelov. (Betalingsstandsning m. v.).

(Lovforslag nr. 199. Fremsat 10/4 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Winnie Russell (S):

Da mit partis ordfører, hr. Ejler Koch, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med et par få bemærkninger til lovforslaget.

Det foreliggende forslag om ændring af konkursloven m. v. er kun en del af det bebudede forslag om en helt ny konkurslov.

Sigtet med denne delvise reform er at lette presset for at erklære debitor konkurs ved at indføre en betalingsstandsningsordning, samtidig med at en række af konkursens virkninger knyttes til denne betalingsstandsning. Herved skulle det forhåbentlig være muligt i en række tilfælde at undgå en egentlig konkurs med dens mange skadevirkninger.

Socialdemokratiet kan give tilslutning til denne tanke, og vi er enige i, at det er rigtigt at søge disse reformer gennemført nu i stedet for at afvente den mere omfattende revision.

Forslagets enkeltheder egner sig bedst til en drøftelse i retsudvalget, hvorfor jeg kun her skal nævne et enkelt problem.

Der indføres adgang til sikring af omkostningerne ved at undgå konkursen, på samme måde som omkostninger ved selve konkursen allerede har en fortrinsstilling. Dette kan give anledning til at overveje omkostningerne i det hele taget. Man kan ikke undgå at få det indtryk, at disse omkostninger er meget store og måske også for store. Jeg ved, at dette ikke er reguleret direkte i loven, men man kan vel se nærmere på spørgsmålet i udvalget.

I øvrigt kan jeg tilsige socialdemokratiets bistand til en velvillig og hurtig behandling af lovforslaget, som vi meget gerne skulle være færdige med i denne samling.

Elsebeth Koch-Petersen (V):

Det foreliggende lovforslag er jo en forløber for den helt nye konkurslov, der er forberedt, og som skal afløse den gamle svend, vi har fra 1872. Ministeren begrundede opdelingen med, at der netop i disse økonomisk vanskelige tider kan være behov for at få indført de regler, der tilsigter at begrænse antallet af konkurser ved at forbedre mulighederne for at tilvejebringe en mindelig ordning mellem virksomheden og kreditorerne, og det er jo et smukt formål, som vi alle kan tilslutte os. Men jeg synes, at man dog lige kan nævne, at det er et spørgsmål, om der ikke allerede i den eksisterende lovgivning og måske især i det praktiske liv er de nødvendige muligheder for at tilvejebringe mindelige, fornuftige ordninger.

Jeg vil i den forbindelse gerne have belyst